Projekt Optymalizacja nieliniowa Cz 2 Optymalizacja wielowymiarowa

Krawiec Piotr Inżynieria i analiza danych, 3 Rok

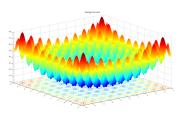
01/12/2021

Wstęp

Celem tej pracy jest omówienie metody gradientów sprzężonych Polaka-Ribiere'a, jej implementacja w R oraz rozwiązanie z jej pomoca zadania optymalizacyjnego.

Problem

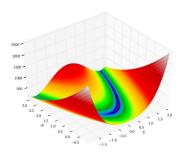
Istnieje wiele algorytmów optymalizacji co zrodziło potrzebę porównania ich, wyłonienia, który jest najlepszy. Do tego celu powstały funkcje testujące algorytmy optymalizacji ¹ . Ich pierwszy zbiór został stworzony jako pakiet w programie Matlab przez Rody Oldenhuis i zawierał 50 funkcji testowych.

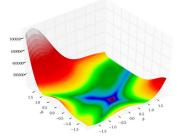

Rysunek 1: Funkcja Rastrigina

¹https://en.wikipedia.org/wiki/Test_functions_for_optimization

Inne przykłady: Funkcja Rosenbrock'a oraz Goldstein'a-Price'a

Zadanie

Zadaniem będzie znalezienie minimum funkcji Goldstein'a-Price'a o następującym równaniu:

 $f(x,y) = \left[1 + (x+y+1)^2 \left(19 - 14x + 3x^2 - 14y + 6xy + 3y^2\right)\right]$

$$\left[30 + (2x - 3y)^2 (18 - 32x + 12x^2 + 48y - 36xy + 27y^2) \right]$$

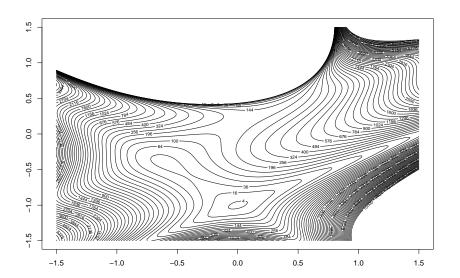
$$f \leftarrow function(x, y) \{$$

$$(1 + (x + y + 1)^2 *$$

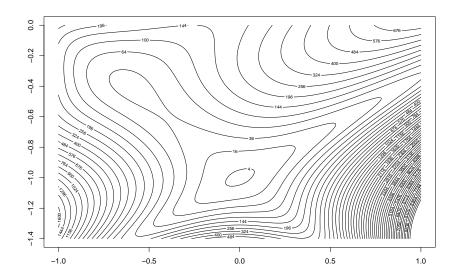
$$(19 - 14 + 3*x^2 - 14*y + 6*x*y + 3*y^2)) *$$

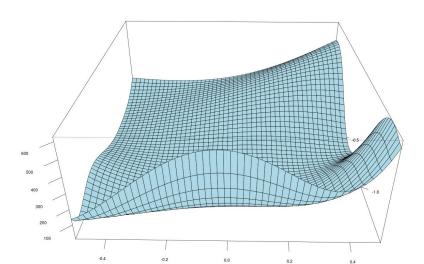
$$(30 + (2*x - 3*y)^2*(18 - 32*x + 12*x^2 + 48*y - 36*x*y + 27*y^2))$$

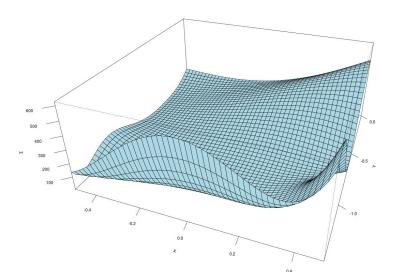
Wykres funkcji

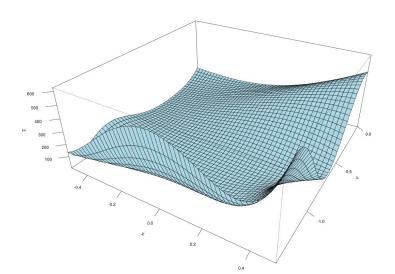

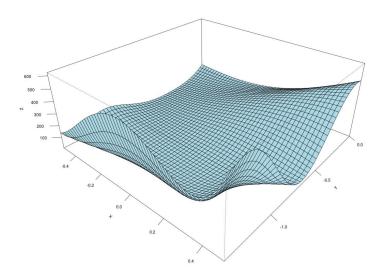
Wykres funkcji - zbliżenie na miejsce zerowe

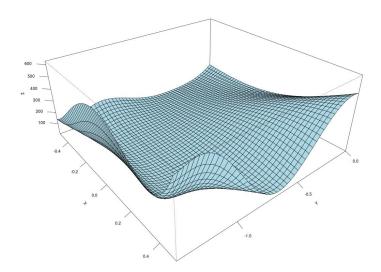

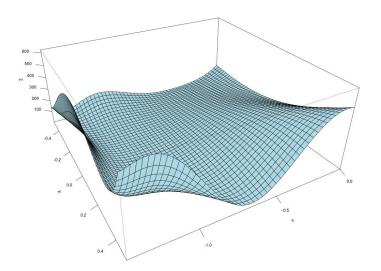

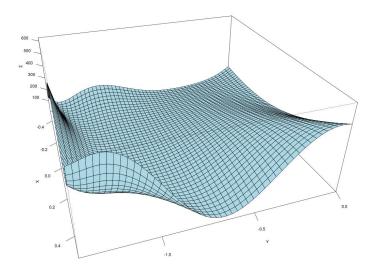

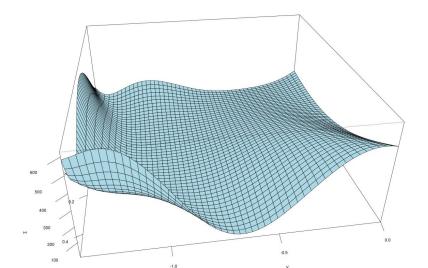

Metoda gradientów sprzężonych Polaka-Ribiere'a

Jest to iteracyjna metoda optymalizacji bez ograniczeń. Odróżnia się od innych metod gradientowych tym, iż do oblizenia kolejnego kierunku poszukiwań korzysta z gradientu z poprzedniej iteracji (stąd sprzężenie w nazwie). Ogólna zasada jest podobna do metod gradientowych, w kroku pierwszym poszukujemy gradientu, który wskaże nam kierunek poszukiwania najmniejszego punktu:

$$d(0) = -\nabla f(x^{(0)})$$

Następnie w każdym z kolejnych $d^{(i+1)}$, uwzględniać będziemy β , które zawiera gradient.

$$d^{(i+1)} = -\nabla f(x^{(i+1)}) + \beta^{(i+1)}d^{(i)}$$

Gdzie:

$$\beta^{i+1} = \frac{\nabla f(x^{(i+1)})^T \left(\nabla f(x^{(i+1)}) - \nabla f(x^{(i)})\right)}{\nabla f(x^{(i)})^T \nabla f(x^{(i)})}$$

Metoda gradientów sprzężonych Polaka-Ribiere'a

I ostatecznie, kolejne przybliżenie szukanego minimum można znaleźć:

$$x^{(i+1)} = x^{(i)} + h^{(i)} * d^{(i)}$$

Przy czym, h - długość kroku można wyznaczyć na kilka sposobów. Najbardziej optymalnym jest aktualizacja tej wartości w każdej iteracji. Można to robić poszukując minium funkcji wzdłóż kierunku poszukiwań d.

$$g(\alpha) = f(x^{(i)} + \alpha d^{(i)})$$

Wtedy, dla dla znalezionego g_{min} i α_{min} :

$$h^{(i)} = \alpha_{min}$$

Minium funkcji g poszukuje się z pomocą metod optymalizacji jednowymiarowej.

Metody optymalizacji jednowymiarowej - mały (wielki) problem

I tutaj pojawia się mały problem, metody optymalizacji jednowymiarowej wymagają podania przedziału, w którym może znajdować się minimum. Może zdarzyć się tak, że dla dużych d, źle dobrany przedział poszukiwań [a,b] sprawi, że krok $h^{(i)}$ będzie bardzo duży i nie trafimy w minimum. Co może się zdarzyć dla bardzo "płaskich" funkcji.

Dokładnie na taki problem natrafiłem podczas pracy. Funkcja w okolicach minimum posiadała bardzo duży gradient i w następnej iteracji \boldsymbol{x} znacząco oddalał się od minimum.

Algorytm był zbieżny wyłącznie dla minimum, oddalenie się o 0.01 powodowało rozbieżność.

Próba rozwiązania problemu

Pierwszą rzeczą, której spróbowała najoczywistsza rzecz tj. ograniczenie gradientu. W przypadku gdy stawał się zbyt duży, dzieliłem go przez jego długość. Sprawdziło się to wyłącznie w początkowych iteracjach, ponieważ gdyż w przypadku gdy krok $h^{(i)}$ otrzymany przez metodę optymalizacji jednowymiarowej był zbyt duży, nadal oddalałem się od minimum.

Rozwiązanie problemu

Zmiana gradientu okazała się nietrafionym pomysłem, ponieważ przy okazji zmieniał się parametr β . Zamiast tego zmieniłem przedział poszukiwań optymalnego kroku, ponieważ to on ostatecznie był dodawany do x. Idelnym przedziałem okazał się

$$[a,b] = \left[\max\left\{rac{-1}{|d|}, -|d|
ight\}, \min\left\{rac{1}{|d|}, |d|
ight\}
ight]$$

W przypadku bardzo dużych d, przedział poszukiwań był bardzo zawężany, co sprawiało, że krok także się zmiejszał.

Próbowałem także zmienić algorytm optymailzacji jednowymiarowej i dla podanej funkcji jedynym, który zadziałał był algorytm golden. Z algorytmem Fibonacciego już w drugiej iteracji (dla tych samych parametrów) x stawał się duży, a algorytm nie był zbieżny.

Algorytm golden

```
golden <- function(f, lower, upper, tol) {
  ratio \leftarrow 2 / (3 + sqrt(5))
  x1 <- (1 - ratio) * lower + ratio * upper
  f.x1 \leftarrow f(x1)
  while (abs(upper - lower) > 2 * tol) {
    x2 \leftarrow (1 - ratio) * x1 + ratio * upper
    f.x2 \leftarrow f(x2)
    if (f.x1 < f.x2) {
      upper <- lower
      lower <- x2
    } else {
      lower <- x1
      x1 < - x2
      f.x1 < - f.x2
```

Metoda gradientów sprzężonych Polaka-Ribiere'a - kod w R

```
library(numDeriv)
polak.ribiere <- function(f, x, tol) {
  beta <- 1: i <- 1:
  d \leftarrow -grad(f, x,)
  repeat {
    g \leftarrow function(a) \{f(x + a * d)\}
    d.magnitude <- sqrt(sum(d^2)):</pre>
    grad.x <- grad(f, x)
    step <- golden(g,
                 max(c(-1/d.magnitude,-d.magnitude)),
                 min(c(1/d.magnitude,d.magnitude)), tol)
    new.x \leftarrow x + step * d
    grad.new.x <- grad(f, new.x)
    cat("(",i,")", "x=", x, "step=", step, "new.x=", new.x, "grad.x=",
        grad.x, "\n(",i,")", "grad.new.x=", grad.new.x, "d=", d, "\n");
    if (dist(rbind(new.x.x)) < tol) {
      return(new.x)
    beta <- t(grad.new.x) %*%
               (grad.new.x - grad.x) /
               (t(grad.x) %*% grad.x)
    d <- -grad(f,new.x) + as.vector(beta) * d;</pre>
    x \leftarrow new.x: i \leftarrow i + 1:
```

Rozwiazanie zadania

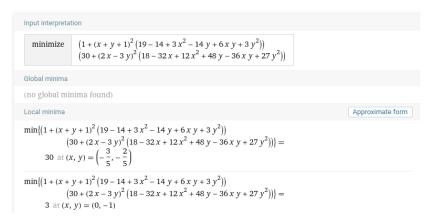
```
fn \leftarrow function(x) f(x[1], x[2]);
m \leftarrow polak.ribiere(fn, c(-0.5, -0.5), 1e-3)
```

```
## (1) x= -0.5 -0.5 step= 0.004422321 new.x= -0.5663348 -0.4004978 grad.x= 15 -22.5
## ( 1 ) grad.new.x= 31.14325 19.24268 d= -15 22.5
## (2) x= -0.5663348 -0.4004978 step= 0.00111821 new.x= -0.631116 -0.3770805 grad.x= 31.14325 19.24268
## ( 2 ) grad.new.x= -17.78508 10.04248 d= -57.93287 20.94176
## (3) x= -0.631116 -0.3770805 step= -0.001646764 new.x= -0.6050355 -0.3805576 grad.x= -17.78508 10.042
```

- ## (3) grad.new.x= 6.04749 19.4507 d= -15.83741 2.111483 ## (4) x= -0.6050355 -0.3805576 step= 0.0003170421 new.x= -0.6108902 -0.3861993 grad.x= 6.04749 19.4507
- ## (4) grad.new.x= -2.596436 9.747444 d= -18.46667 -17.79495 ## (5) x= -0.6108902 -0.3861993 step= 0.09671282 new.x= -0.04925789 -1.029674 grad.x= -2.596436 9.74744
- ## (5) grad.new.x= -12.53166 -8.918604 d= 5.807217 -6.653455 ## (6) x= -0.04925789 -1.029674 step= 0.0002636252 new.x= -0.04157633 -1.032338 grad.x= -12.53166 -8.91
- ## (6) grad.new.x= -8.018823 -13.92914 d= 29.1382 -10.10787
- ## (7) x= -0.04157633 -1.032338 step= 0.003018632 new.x= -0.004876797 -0.9946255 grad.x= -8.018823 -13. ## (7) grad.new.x= -3.580418 5.535574 d= 12.15767 12.4934
- ## (8) x= -0.004876797 -0.9946255 step= 0.001019029 new.x= 0.003177166 -0.9957393 grad.x= -3.580418 5.5 ## (8) grad.new.x= 0.05488171 2.356969 d= 7.903569 -1.093039
- ## (9) x= 0.003177166 -0.9957393 step= 0.001951316 new.x= 0.0004823992 -0.9999806 grad.x= 0.05488171 2.0
 - ## (9) grad.new.x= 0.1968787 -0.1297763 d= -1.380999 -2.173571
- ## (10) x= 0.0004823992 -0.9999806 step= 0.001764625 new.x= -1.876585e-05 -0.9999936 grad.x= 0.1968787
 - ## (10) grad.new.x= -0.009753898 0.01062207 d= -0.2840066 -0.007355346

Rozwiązanie zadania - sprawdzenie

Wynik ten pokrywa się z rozwiązaniem podawanym przez WolframAlpha

Rysunek 2: Wynik podany przez Wolframa

